

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 190: Forslag til lov om ændring af lov om plante-skadegørere. (Ændret definition af plante-skadegørere).

Af landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen).
(Fremsat 24/1 96. Første behandling 30/1 96. Betænkning 10/4 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Forespørgsel nr. F 40:**Forespørgsel til erhvervsministeren:**

»Hvad kan regeringen oplyse om den danske regerings forhandlingslinje i forbindelse med de verserende og eventuelt kommende sager om madsminke – herunder bl.a. EU-direktiverne om diverse stoffer og om udvidelsen af sødestofdirektivet?«

Af Jørn Jespersen (SF), Anne Baastrup (SF), Steen Gade (SF) og Kjeld Rahbæk Møller (SF).
(Forespørgslen anmeldt 6/2 96. Fremme af forespørgslen vedtaget 21/2 96).

Begrundelse**Jørn Jespersen (SF):**

Når SF har ønsket en forespørgselsdebat i dag om regeringens linje i madsminkesagen, må vi gøre os klart, at det er en politisk sag med en lang og kompliceret forhistorie.

Madsminkesagen handler både om sundhedspolitik og om rene og sunde fødevarer, og lige så vigtigt: Den handler også om kvalitetsniveauet og udviklingen inden for produktionen af fødevarer i Danmark. Og sidst, men ikke mindst, handler den om beslutningsprocedure og demokratisk kontrol over EU-beslutningsprocessen.

Det er ingen hemmelighed, at vi i SF har været kritiske over for regeringens håndtering af madsminkesagen. Vi har ment, at regeringen satte sig mellem to stole i forhandlingerne om de tre madsminkedirektiver, altså farvestof-, sødestof- og diversedirektivet.

På den ene side ønskede man – helt oprigtigt, tror vi – at varetage danske sundhedsinteresser. Man ønskede at opretholde den hidtidige danske restriktive linje for brug af tilsætningsstoffer. Men på den anden side varetog man også helt konkrete danske erhvervsønsker om tilladelse til at bruge helt bestemte tilsætningsstoffer, og det er jo ingen hemmelighed, at mejerier, slagterier og dansk industri har været meget med i beslutningsprocessen, ja, i nogle tilfælde måske i virkeligheden tættere på den end Folketinget.

Resultatet blev efter vores opfattelse selvmodsigende: På den ene side ønsker Danmark færre tilsætningsstoffer, men på den anden side også lidt flere, og konsekvensen kender vi i dag: De danske synspunkter slog ikke tilstrækkeligt igennem, og vi har nu fået tre EF-direktiver,